

[Johannes Jensen.]

Landet skulde have fuld Foreningsfrihed, og jeg vil tilføje, at det, vi opnaaede ved Næringsloven af 1857, var, at man afskaffede Foreningstvungen — det Synspunkt vil jeg ogsaa gerne have, at man fastholder — for dem, der lærer et Haandværk, til at staa indenfor en Organisation. Vi fastholder altsaa det, man søgte at opnaa i 1857, og som i Virkeligheden ogsaa opnaaedes, men som paa Grund af Tidernes Udvikling er gaaet tabt. Med andre Ord, vi ønsker at vende tilbage til Tilstanden fra 1857, selv om det skal ske paa Bekostning af det, som det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen) lagde saa stor Vægt paa, Prisspørgsmaalet. Jeg synes ingen Sammenhæng der er mellem de to Ting. Hvis det ærede Medlem tror, at Arbejderne i pengelig Henseende har opnaaet noget ved at stifte og opretholde Organisationer, vil jeg tillade mig at have en anden Mening derom. Jeg er ikke i Tvivl om, at Arbejdernes Organisationer i mange Henseender, i Retning af at skaffe den enkelte større Frihed, af at forkorte Arbejdstiden o. s. v. kulturelt har været til stor Fordel for Arbejderne selv og Samfundet som Helhed; men jeg har aldrig kunnet tilegne mig den Tanke, at de igennem deres Organisationer har været i Stand til i det lange Løb at gennemføre Lønninger, som de ikke, selv om de ingen Organisation havde, havde haft Udsigt til at opnaa. Jeg henviser i den Henseende til, at i Tidsrummet mellem 1860 og 1885, da man ikke kendte de store Fagorganisationer, steg Arbejdslønnen her i Landet stærkere end i Tidsrummet fra 1885 til 1914, altsaa i Normalaar, men hvor de store Fagorganisationer voksede op. Sammenhængen er her vistnok den, at man ikke kan løfte sig op ved Haarene, vi kan ikke her i det lange Løb skaffe andre Lønvilkaar, end Verdenspriseniveauet tillader, et enkelt Land kan ikke ligge paa Bjerget og have det anderledes i pengelig Henseende end den Verden, der omgiver det. Jeg kan derfor ikke dele den Opfattelse, som det ærede Medlem fremsatte i sit varme Forsvar for Fagforeningerne: at de har været i Stand til at gennemføre og opretholde større Lønninger, end Arbejderne ellers vilde have opnaaet. Det har jeg mange Gange haft Lejlighed til at bestride, uden at jeg egentlig er blevet modsagt.

Henrik Nielsen: Jeg skal ikke disputere med det ærede Medlem om Fagforeninger-

nes Nytte med Hensyn til at holde en vis Lønstandard oppe. Der er ikke noget at gøre ved, at det ærede Medlem ser anderledes paa disse Ting end jeg. Den højtærede Minister indrømmede derimod, at Fagorganisationerne havde været en Nødvendighed for at skabe Arbejderne bedre Livsvilkaar. Denne Indrømmelse tager jeg imod som det rigtige, den er. Tilbage er der saa kun den højtærede Ministers Opfattelse af Arbejdsfriheden i øvrigt, som jeg har forstaaet paa den Maade, at Ministeren mener, at det bestaar Aftaler mellem Arbejderne paa forskellige Arbejdssteder, gaaende ud paa, at den enkelte kun maa præstere et vist nærmere bestemt Kvantum Arbejde, udover hvilket man ikke maa gaa, hvilket med andre Ord vil sige, at den flittige og dygtige Arbejder er hindret i at udføre saa meget Arbejde, som hans større Dygtighed og større Flid gør ham det muligt at udføre. Er det ikke rigtigt? (*Ministeren for Industri, Handel og Søfart* [Slebsager]: Det er fuldkommen forkert!) Naa, det er fuldkommen forkert. Saa forstaaer jeg ikke, hvad den højtærede Minister mener med Hensyn til Sammenhængen mellem de faglige Organisationer og Arbejdernes Frihed til at arbejde.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Det, det ærede Medlem (Henrik Nielsen) nu var inde paa, er et Forhold, som jeg overhovedet ikke har berørt. Det, jeg sigtede til, var selvfølgelig de Løntariffer og de Arbejdsvilkaar, der opretholdes. Det er derigennem, man skaber Grænser, det er derigennem, man skaber Ringdannelse. — Det var endvidere ikke ganske korrekt, hvad det ærede Medlem sagde, at jeg havde erkendt, at det havde været en Nødvendighed for Arbejderne for at opnaa bedre Vilkaar at danne Fagforeninger. Jeg har ikke udtalt mig om, at det var nødvendigt; men jeg har erkendt, at under Fagforeningernes Arbejde er der opnaaet bedre Livsvilkaar for Arbejderne, økonomisk og kulturelt. Det har jeg erkendt, og jeg har erkendt Organisationernes naturlige Ret til at være til Stede. Men jeg ønsker ogsaa at fastslaa, at det er Samfundets Pligt at beskytte den enkelte overfor Overgreb fra Organisationernes Side, og samtidig med, at vi har Foreningsfrihed, maa det staa den enkelte frit for, om han vil være Medlem af en Forening, eller han vil staa udenfor, og han maa frit have Ret til at drive sit Erhverv og udnytte sin Arbejds-kraft uden Hensyn til, om han er Medlem af en Organisation eller ikke. Det hører